

9 с ц е н а

Търновград. Царевец. Тронната зала.

БОРИЛ:

Твоо светейшество, всички мои архиепископи, велики и малки боляри на царството ми. Свиках ви, за да чуете господарската ми нагода. Със съгласие на нашия логотет, великият болярин Николица и митрополит Марин, нашето царско самодържавие взе решение да сключи съюз за вечно приятелство с нашите любезни съседи - Латинската империя. Едно от условията за това побратимяване е женитбата на преизрядния император Ерик с нашата любезна дъщеря Мария. Тази висока чест зарадва сърцете ни, което не се поколеба да даде съгласието си още на папския легат кардинал Пелагиус. Ето защо ние днес ще обявим тържествено годоха, който обвива с почит и слава нашия престол, като скрепим чрез това и нашия съюз с великото царство на латинците. Искам да чуя думата ви.

/Той сяда на престола. Става Николица./

НИКОЛИЦА:

На нашата страна се отдава голяма почит, като се избира българска царкиня за невеста на латинския император. Повече от това не можем да желаем. Време е да сложим край на дългогодишната разпра между латинци и българи. Много кръв се проля, много умраз се натрупа между нас. Доста вече. Нека връзката между Ерик и Мария стегне още по-крепко този велик съюз. Амин!

/Става госпожа Теодора./

ТЕОДОРА: Струва ми се, че съветът ще бъде единодушен и едва ли ще се намери някой между вас, който да има нещо против това голямо възвеличаване на нашия царски род. Ерик Филандър е хубав, добросърдечен мъж, в най-добрите си години. Престолът на Константиновград е жадувана мечта за всички знатни момци от целия свят. Царкиня Мария трябва да се счита най-щастливата девойка за определената ѝ чест.

/Става Костадин./